

[Waldorff]

stemt ikke det, man har lagt op til med omlægningen af renteudgifterne, som vi kommer til senere.

Lige en kommentar til de konservative. Det var ikke spor uventet, at der blev sagt de ting, der blev sagt om, at man tager opsparingslysten fra de formuende og man betragter det som formasteligt at spare op i det hele taget. Jeg har aldrig nogen sinde hørt de konservative nævne, at i forbindelse med lønindgreb ødelagde man lønarbejdernes muligheder for opsparing. Det er dog ellers en temmelig stor gruppe af mennesker, som ikke bare får begrænset nogle af deres muligheder for et luksusforbrug, sådan som der her er tale om med folk med millionformuer, men som direkte bliver pålagt en reallønsnedgang. Ifald nogle af dem hidtil måtte have haft råd til at lægge 200 kr. til side til en eller anden form for opsparing – til deres børn eller til at købe en kat, eller hvad de måtte finde på – så bliver det i hvert fald ødelagt med det lønstop, som de konservative har talt så varmt for. Jeg synes, det er meget afslørende, hvem det er, de konservative ønsker skal have mulighed for at spare op.

Arne Bjerregaard (KrF):

At VS går ind for lovforslaget med brask og bram, undrer mig ikke. Derfor er jeg næsten nødt til at indtage den modsatte holdning, ellers kan man have fornemmelsen af, at man er på gale veje. Jeg må dog sige til VS, som næsten udelukkende udgøres af folk i dette samfund, som har oparbejdet en formue på statens bekostning, idet de almindeligvis har en højere uddannelse og dermed en højere løn, at vi må selvfølgelig betænke, om ikke vi skal lægge en ekstra skat på for at få det ind igen, som vi har ofret på dem. Vel, det var et sidespring.

Jeg bliver også nervøs, når jeg næsten er enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at formueskatten skulle man sådan set slet ikke have, det rimelige var at tage beløbet, når folk ikke var her længere, og så ellers lade dem forvalte deres formue, medens de var her – og ellers kun lade den komme til beskattning, når den gik ud i almindeligt forbrug; det gør man almindeligvis indirekte. Formueskatten er en dårlig form for skat.

Men jeg er da klar over, at i den givne situation kan det nok have en lille psykolo-

gisk virkning over for visse i dette samfund, og derfor vil vi da ikke være uvillige til at diskutere en vis forhøjelse i den øverste ende, men vi må samtidig sige, at vi ønsker ikke, at man skal fjerne nedslagsordningerne i formuebeskatningen.

Endelig må man sige, at det kan i visse tilfælde findes ganske urimeligt, at man skulle betale formueskat af en formue, som reelt er statens. Vi kan tage en landmand – der er ikke mange i øjeblikket, men der kan være nogle – som har en formue på 2 mill. kr. Han har den fordel med den svage indtægt i øjeblikket, at han kan få nedslag i formueskatten. Men hvis det drejer sig om en landmand med en formue på 2 mill. kr., som har en indtægt på 20.000 kr., skal han faktisk efter forslaget betale 17.000 kr. mere om året. Det finder vi ganske urimeligt, da vi ikke er i tvivl om, at staten kommer og siger: den ene million er faktisk vores, den skal vi have ind i kapitalvindingsskat. Han skal altså betale skat af statens formue – eller i al fald af det, han skal aflevere til staten. Det finder vi urimeligt. Derfor synes vi nok, hele problematikken om formuebeskatningen må op til en gennemgribende revision. Det er simpelt hen nødvendigt, hvis man skal have en rimelig formuebeskatning. Altså hvis man ønsker at bevare den, og det vil man jo nok gøre i den givne situation.

Alene lovforslagets udformning viser, at det ikke er så enkelt, som de fleste regner med, når forslaget bare går ud på at lægge 1 pct. på. Man griber ind i folks muligheder for at eksistere på det sted, hvor de er. Her har man ikke talt om virksomheder, men hovedsagelig om dem, der bor i deres egen bolig – dér skal man endelig passe på, de ikke bliver jaget fra hus og hjem – men det er da reelt, at visse virksomheder, hvis man pålægger yderligere beskattning, ikke kan fortsætte. Det er faktisk små beløb for visse virksomheder, der skal til for at få virksomheden til at vælte. Det er på kanten med hensyn til rentabiliteten i dag for mange, og derfor kan det ikke hjælpe, man på dette område rører alt for meget ved beskattningen og forlanger, at de skal betale skat af noget, som de ikke har, ud af en indtægt, som de ikke har mulighed for at betale mere af.

Vi vil godt diskutere lovforslaget, men vi lover intet på forhånd. Jeg må sige som til